

ROERKERKNIEUWS - Adventstijd

editie 183 (9 december 2023) – www.roerkerken.nl

inleiding

Sinds het terugtreden van onze ernstig zieke bisschop Mgr. Harrie Smeets afgelopen zomer is het stil geworden aan het front. Dezer dagen (8 december) is het vijf jaar geleden dat hij tot bisschop werd gewijd en enthousiast aan zijn nieuwe taak begon. In 2021 werd hij ernstig ziek en begin dit jaar werd duidelijk dat behandeling niet meer mogelijk was. Sinds begin augustus is onze bisschopszetel vacant zoals dat heet. De leden van het bestuurscollege van het bisdom (het kathedraal Kapittel) hebben een lijst met drie mogelijke opvolgers opgesteld. Ook de andere Nederlandse bisschoppen en de nuntius kunnen daaraan nog namen toevoegen. Uiteindelijk beslist de paus wie de nieuwe bisschop wordt. Totdat er een weer nieuwe bisschop is, ligt het bestuur in handen van diocesaan-administrator, Mgr. René Maessen. Binnenkort, om precies te zijn op dinsdag 6 februari a.s., is het 25 jaar geleden dat onze hulpbisschop, Mgr. Everard de Jong, de bisschopswijding ontving. Dat is (ondanks de 'sedesvacante' en ziekte van onze oud-bisschop) reden tot feest. Omdat deze datum echter vlak vóór carnaval valt en daarna de Veertigdagentijd volgt, heeft de jubilaris ervoor gekozen om zijn zilveren bisschopsjubileum op zondag 7 april a.s. te vieren. Dat is Beloken Pasen resp. Barmhartigheidszondag. Die middag is er om 14.30 uur een feestelijke Mis in de kathedraal in Roermond en aansluitend een receptie in TheaterHotel de Oranjerie.

Adventsbrief diocesaan administrator

Wat zullen we met Kerstmis eten? Wie nodigen we uit? Of gaan we ergens naartoe om Kerst te vieren? En geven we elkaar cadeautjes? Moeten die dan nog gekocht worden of is dat al gebeurd? Dit soort vragen horen bij de voorbereiding op het Kerstfeest. Nu horen we deze zondag Jezus zeggen: 'Wees waakzaam, want gij weet niet wanneer het ogenblik daar is.' Jezus zegt: Let op! Natuurlijk horen allerlei praktische zaken bij ons dagelijks bestaan, maar er zijn dingen in het leven die veel belangrijker zijn. Zo lezen we in het evangelie van deze eerste Adventszondag ook dat de heer des huizes het beheer van zijn goederen aan zijn dienaars heeft overgedragen. Dat lijkt een praktische mededeling, maar er zit een veel diepere betekenis achter. God heeft het beheer van Zijn schepping aan ons toevertrouwd tot het moment waarop Hij terugkomt op aarde. Wij hebben allemaal onze eigen taak gekregen om zo goed mogelijk met die schepping om te gaan. Dat is een zware verantwoordelijkheid. Denk maar aan het klimaatvraagstuk, de komst van migranten of de steeds groter wordende groep Nederlanders die op of onder de armoedegrens leeft. Dan heb ik het nog niet over dat vreselijke geweld in alle oorlogsgebieden! Of wat dacht u van de waarschuwingen die klinken bij de ontwikkeling van kunstmatige intelligentie. Ons hoofd duizelt ervan! Als je de actualiteit volgt, zou je haast gaan denken dat het onmogelijk is om goed met de schepping om te gaan. Veel mensen haken af, omdat ze zich niet gehoord en gezien weten en zich geen raad weten met deze ontwikkelingen. Daarom zoeken we naar lichtpuntjes. In deze donkere dagen voor Kerstmis heel letterlijk. Kijk de komende weken maar eens om u heen: overal is feestverlichting te zien. Die lampjes vertolken een diep verlangen in elke mens naar licht. We kunnen niet alle problemen oplossen die op ons afkomen. Ook ons geloof heeft niet altijd antwoord op deze vragen. Godsdienst is ook niet bedoeld om alle vragen op te lossen. Godsdienst is allereerst een dienst aan God. Dat bedoelt Jezus als Hij spreekt over 'waakzaam zijn'. Dat heeft alles te maken met onze zorg voor de schepping van God in het hier en nu. Het

gaat over de mensen om ons heen, over onze ouders, onze kinderen, onze burens. Over de natuur en de dieren. De hele schepping hebben we als een geschenk ontvangen en is aan onze zorg toevertrouwd. De Heilige Augustinus zei: 'God waakt over ons door onze verantwoordelijkheid voor elkaar.' Waakzaam zijn, is die verantwoordelijkheid serieus nemen. We hoeven niet alles te doen of te kunnen. Maar wát we doen, kan een licht in de duisternis zijn. Zeker als we het samen doen. Die verantwoordelijkheid werd ook gevraagd van die ene persoon die ons in de Adventstijd bijzonder na aan het hart ligt: Maria. Zij draagt het Kind dat zich het 'Licht der wereld' noemt: Jezus. Sinds de 4e eeuw wordt Maria vereerd onder de titel: 'Draagster van het licht'. We mogen haar zo noemen, omdat haar Kind de Zoon van God is. Hij werd mens, Gods mens. Door zijn menswording leerde Hij ook aan ons wat het betekent om mens te worden. Met liefde leerde Hij ons dat zorg voor de schepping ook betekent opkomen voor recht en gerechtigheid, voor de waardigheid van iedere mens: vrouw, man, kind, jong en oud, zwart en wit. Of ze nu in een ver land wonen, dichtbij in onze straat of in het asielzoekerscentrum. Jezus leert ons hoe wij samen kunnen groeien in menswording en verantwoordelijkheid; hoe wij zorg kunnen dragen voor elkaar. Advent is de tijd waarin we toegroeien naar Kerstmis. Het is een tijd om waakzaam te zijn en te luisteren naar wat de Heer ons te zeggen heeft: over hoe wij in Zijn spoor mens worden. Om te doen wat Hij gedaan heeft en meer nog: Hem te wórdén. Is het niet geweldig om een God te hebben die Zijn handen nooit van ons aftrekt, ondanks ons menselijk tekort? Het is het begin van de vreugde van het komende Kerstfeest: God wordt mens en loopt met ons mee. De Adventstijd is rijk aan symboliek en ingetogenheid. Graag nodig ik iedereen uit om zich deze weken, als een moeder die een kindje verwacht, te laten leiden door Maria de draagster van het Licht. Zij wijst ons de weg naar haar Zoon en naar elkaar, omdat we allemaal haar kinderen zijn. Durven we ons klein te maken zoals het Kind in de kribbe? Daar is geen bedreiging. Alleen de uitnodigende lach van een lieve baby. Hij is God-met-ons, het ware Licht in ons leven. Gaat u rustig door met uw voorbereidingen voor Kerstmis. Maar maak daarbij wel gebruik van dit ene ingrediënt: God is liefde. Ook voor jou. Ook voor u. Wie je ook bent. Als we ons afvragen wat we met Kerstmis eten, is het goed om ons te realiseren dat Jezus Christus ons eigenlijke Kerstvoedsel is. Van ganser harte wens ik u, en allen die u dierbaar zijn en met wie u zich verbonden weet, een Zalig Kerstfeest toe en nu al een door God rijk gezegend 2024.

personalia

Op zondagmiddag 3 december j.l. werd in de St. Catharinakerk van Montfort **Liene Krahe** gedoopt, waarvan de ouders tot voor kort nog in Pey woonden (waar moeder oorspronkelijk vandaan komt), maar sinds kort in Montfort (waar vader oorspronkelijk vandaan komt). Op maandagavond 4 december werd in de St. Matthiaskerk van Posterholt de avondwake gehouden voor **Gerardus Mathias Josephus (Sjra) Peeters (1936-2023)**. Geboren en getogen in Buggenum, als oudste van een boerengezin met zes kinderen, begon hij al op jonge leeftijd met werken: met paard en wagen en later met de vrachtwagen melkbussen ophalen bij de boeren in de omtrek. Zo kwam hij vaker bij de familie Cuijpers in de Holst in Posterholt, waar hij een oogje kreeg op dochter Mia met wie hij begin jaren zestig trouwde. Het paar vestigde zich in Buggenum waar ook hun twee kinderen werden geboren: Guido en Sonja. Niet lang na de geboorte van de jongste verhuisde het gezin naar de Burg. Geradsstraat in Posterholt. Sjra had inmiddels de melkwagen verruild voor de lijnbus. Na de dienst was hij vaak in zijn moestuin te vinden. Maar terwijl die groenten voor eigen gebruik waren, waren de konijnen die hij fokte voor de markt. Voor de feestdagen was het dan ook

druk in huize Peeters, want Sjra leverde ze ook nog eens panklaar. Een andere hobby was muziek. Hij speelde ook een poosje bij de fanfare van 't Reutje, maar vanwege zijn wisselende diensten moest hij daar noodgedwongen mee stoppen. Hij hield er wel een voorliefde voor blaasmuziek aan over; Ernst Mosch was zijn grote favoriet. Een grote slag trof hem en zijn gezin toen zoon Guido eind 1988 dodelijk verongelukte; hij was pas 25. Het had zelfs zo'n groot impact op Sjra's leven dat hij als buschauffeur moest stoppen en noodgedwongen met de VUT ging. Nadat dochter Sonja met Frank getrouwd was en op het Reutje was gaan wonen, begon Sjra er een kleine kippenfarm. Ook was hij vaak bij de visvijver in St. Odiliënberg te vinden, was het niet om te vissen, dan toch zeker om met deze of gene een praatje te maken; want dat deed hij graag. De verdovingen die hij al een paar keer bij een zware operatie had moeten ondergaan deden hem geen goed. Zo begon hij steeds vergeetachtiger te worden. Toen zijn vrouw Mia ook nog met haar gezondheid begon te sukkelen vormde dat een half jaar geleden de aanleiding om het huis aan de Burg. Geradtsstraat te verruilen voor een zorgappartement in Melick (Molenbeecke). Daar kwam Sjra na een kort ziekbed op woensdag 29 november j.l. te overlijden. Na de avondwake volgende 's anderdaags in Roermond in stilte de crematie.

Op vrijdagmorgen 8 december j.l. deden we vanuit de St. Sebastianuskerk van Herkenbosch **Leonardus Andreas (Lei) Classen (1941-2023)** uitgeleide. Geboren aan de Muyterweg waar hij ook bijna heel zijn leven lang zou blijven wonen, groeide hij als middelste op in een gezin met vijf kinderen. Na de ambachtsschool ging hij naar de ondergrondse vakschool maar werd mijnwerker bovengronds (ondergronds vond hij immers maar niks). Daarnaast moest hij vanwege ziekte van zijn vader al gauw meehelpen op de boerderij. Toen zijn vader in 1963 vroegtijdig kwam te overlijden (hij was 50), nam Lei zijn werk over, ook het bij de boeren in de omtrek ophalen van melkbussen met paard en wagen en later met de tractor. Na het staken van het boerenbedrijf, ging Lei bij de AKZO aan de slag. Nadat hij kasteleinsdochter Els Frenken had leren kennen trouwden ze in 1970 en betrokken ze Lei's ouderlijke boerderij die inmiddels tot twee woningen was omgebouwd, waar ook hun drie kinderen zouden opgroeien. Lei maakte zich voor allerlei verenigingen verdienstelijk, maar toch vooral voor 'zijn' voetbalclub SVH. Na het werk gingen ze vaak met zijn allen fietsen en een keer per jaar op vakantie. Toen hij na 34 jaar AKZO met vervroegd pensioen ging, kwam er ook tijd voor vakanties verder weg in Europa. Maar het liefst was hij toch gewoon thuis bij zijn vrouw, en bij zijn kinderen, zeker sinds er kleinkinderen bij waren gekomen waar ze graag op pasten. De viering van het 50-jarig huwelijk in 2020 stond in het teken van Corona met alle beperkingen van dien. Niet lang daarna werd dementie bij hem geconstateerd en ging hij naar de dagopvang in Asenray. Vorig jaar zomer werd de situatie ineens acuut en kwam hij via het ziekenhuis op Hornerheide terecht. Daar genoot hij nog zichtbaar van alle zorg en aandacht die hij daar mocht ontvangen. De laatste tijd sloeg er een grote vermoeidheid bij hem toe die leidde tot het einde dat zich op vrijdag 1 december j.l. aandeed. Na de uitvaartmis volgde in stilte de crematie in Roermond.

Op zaterdagmorgen 9 december j.l. vond in de st. Catharinakerk van Montfort de uitvaartdienst plaats voor **Gerardus (Graad) Wolters (1934-2023)**. Geboren en getogen op de ouderlijke boerderij in Heusden (gemeente Asten), waar zijn oorspronkelijk uit Montfort afkomstige vader ('Klottere Peer') rond 1920 met zijn gezin was neergestreken, ging Graad al op jonge leeftijd als peelwerker aan de slag. Later vond hij via de turfstrooiselfabriek emplooi op de textieldrukkerij (Vlisco) in Helmond. Omdat hem dat niet echt beviel, ging hij

bij Philips in Roermond werken en was hij een half jaartje in de kost in Buggenum. Meewerkend op de boerderij van zijn oom Willem Wolters in Montfort leerde hij kasteleinsdochter Netje Verheijden (1935-1963) kennen met wie hij in 1956 trouwde en die hem vijf jaar na de geboorte van een tweeling (1958) op 27-jarige leeftijd kwam te ontfangen. Bij Philips draaide Graad voornamelijk nachtdiensten om overdag nog her en der wat bij te verdienen. In 1965 hertrouwde hij na een paar weken verkering met de Astense Rosaline Martens die ook nog kinderen uit een eerder huwelijk meebracht. Samen zouden ze ook nog kinderen krijgen. Ze woonden toen aan het Paardenbroek. Graad was een harde werker die alles aanpakte om alle monden binnen het samengestelde gezin te kunnen vullen: zo verdiende hij onder andere de kost als bouwvakker, stratenmaker, kelner, schoonmaker, slotengraver, tuinier en asperges-steker. Een manasje-van-alles in de ruimste zin van het woord; stil zitten kon hij niet en wilde hij niet. Op latere leeftijd ging hij nog naar de gymclub om in beweging te blijven. Na zijn werk, maar vooral op zondag stond hij er graag goed op en zag je hem altijd in het pak. Na de zondagse hoogmis ging hij graag frühshoppen bij 'Betje ane Kirk'. Toen de kinderen het huis uit gingen, kwamen er kleinkinderen en weer later ook nog eens achterkleinkinderen bij. In 2009 - toen het vijftig jaar geleden was dat hij prins van d'n Uul van de Grauwert was - deed hij het als prins van carnavals-groep 'Bie-ingeraaptj' nog eens dunnetjes over. Nadat hij vier jaar geleden van de Prinstdiend naar een kleinere woning aan Reinoud van Gulikstraat was verhuisd begon hij geestelijk steeds meer achteruit te gaan. Sinds hij niet meer auto mocht rijden werd zijn wereld steeds kleiner. Vooral sinds begin dit jaar een ernstige ziekte bij hem werd geconstateerd werd het steeds duidelijker dat hij de 100 niet zou halen zoals hij altijd beweerd had. Op zaterdag 2 december j.l. overleed hij thuis, in zijn eigen vertrouwde omgeving. Na de uitvaartmis legden we hem bij zijn eerste vrouw te rusten op het RK-kerkhof.

Wit U ons financieel ondersteunen? Bij voorbaat dank!

Herkenbosch: NL 52 RABO 0121 402 088 t.n.v. kerkbestuur St. Sebastianus

Melick: NL 40 RABO 0133 000 400 t.n.v. kerkbestuur St. Andreas

Montfort: NL 39 RABO 0134 704 126 t.n.v. kerkbestuur H. Catharina

St. Odiliënberg: NL 79 RABO 0138 1180 00 tnv kerkbestuur HH. Wiro, Plechelmus en Otgerus

Posterholt: NL 06 RABO 0142 301 760 t.n.v. kerkbestuur St. Matthias

Vlodrop: NL 10 RABO 0154 600 512 t.n.v. kerkbestuur St. Martinus

Tot slot

Aan- en afmelding voor deze nieuwsbrief kan via: clustersecretariaat@roerkerken.nl

Jos. L'Ortye (Posterholt), pastoor, tel. 40 12 21 - pastoor@roerkerken.nl

Paul Hamans (St. Odiliënberg), assistent, tel. 527 825 - p.hamans@roerkerken.nl

Gerard Sars (St. Odiliënberg), diaken, tel. 537 765 - g.sars@roerkerken.nl

Rim Mom (Montfort), diaken, tel. 542 154 - r.mom@roerkerken.nl

Bert Venner (Roermond), diaken, tel. 320 215 - b.venner@roerkerken.nl

Lian Overbeeke (Posterholt), catechiste, tel. 06 – 526 20 245 - l.overbeeke@roerkerken.nl

Parochiebureau Herkenbosch (Anja Wagemans), tel. 520 672 - sebastianus@roerkerken.nl

Parochiebureau Melick (Marie-Anne Geraedts), tel. 537 965 - andreas@roerkerken.nl

Parochiebureau Montfort, tel. 543 127 - catharina@roerkerken.nl

Parochiebureau St. Odiliënberg (Marlou Roeleveld), tel. 531 384 - otgerus@roerkerken.nl

Parochiebureau Posterholt (Lilian Peters), tel. 400 275 - matthias@roerkerken.nl

Parochiebureau Vlodrop (Marjon van der Beek), tel. 401 207 - martinus@roerkerken.nl